

seu do nes p

LA SITUACIÓ DE LES DONES EN ELS CONFLICTES ARMATS

PROGRAMACIÓ 25N

El 25 de novembre commemorarem el **Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones**, una jornada de reivindicació i rebuig de totes les violències que patim les dones pel

sol fet de ser-ho. L'Ajuntament de Sant Boi i el teixit associatiu de dones de la ciutat han organitzat diverses activitats durant de tot el mes de novembre. Entre elles, destaquen la **11a Marxa del Baix Llobregat contra la violència masclista** el 24 de novembre, la **concentració i lectura de manifest** a la Plaça de l'Ajuntament i la sortida cap a la **manifestació unitària de Barcelona**, ambdues el 25 de novembre, i el **cinèforum** amb la projecció del curtmetratge **'Bonita'** el 27 de novembre. Tal i com hem fet en anys anteriors, tornem a fer visible el rebuig col·lectiu contra les violències masclistes amb el lema **Aquí ens rebel·lem contra les violències masclistes**. Tota la informació a www.igualtatsantboi.cat o al díptic de la programació. ■

VÍDEO DONES EN CONFLICTES ARMATS

L'Ajuntament aborda com a temàtica central dels actes de commemoració del 25N la situació de les nenes i les dones en els conflictes armats. Al voltant de 614 milions de nenes i dones viuen en regions afectades per conflictes bèl·lics al món, una xifra que en tan sols cinc anys (de 2017 a 2022) s'ha incrementat un 50%.

Per sensibilitzar i conscienciar sobre les violències masclistes que pateixen les dones en aquestes situacions, s'ha llançat la campanya **#CossosLliuresDeGuerres**, produït per Drac Màgic amb la participació de Mujeres Migrantes Diversas.

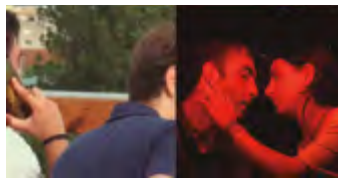
Podeu veure el vídeo de la campanya a les xarxes socials @igualtatsantboi @aixonoesamor_stboi i a les nostres web aixonoesamor.cat i igualtatsantboi.cat. ■

CAMPANYA XARXES EI, QUÈ FAS?

Les violències sexuals cap a les dones es donen durant tot l'any, però a l'estiu, aquestes s'intensifiquen, especialment en espais públics i d'oci, com ara festes populars, concerts, platges, carrers, etc.

Des de l'Ajuntament de Sant Boi vam engegar la campanya **#EiQueFas**, una iniciativa amb la qual es vol sensibilitzar, espe-

cialment els nois i joves, envers aquest tipus de violència masclista. El missatge posa el focus en la responsabilitat d'aquests a l'hora d'aturar les violències masclistes, no

banalitzant ni sent còmplices d'actituds sexistes i agressions sexuals.

Podeu consultar els vídeos de la campanya a @aixonoesamor_stboi. ■

DIES 30 DE JUNY I 23 DE SETEMBRE CONTRA L'EXPLOTACIÓ SEXUAL I EL TRÀFIC DE PERSONES

El 30 de Juny vam commemorar el Dia Mundial contra el Tràfic de Persones, una jornada que té per objectiu conscienciar a les persones i governs sobre la situació de les víctimes del trànsit humà

i per promocionar i protegir els seus drets.

Sant Boi es va sumar a aquesta commemoració desplegant al balcó de l'Ajuntament la pancarta de la Xarxa de Municipis Lliures de Tràfic de dones, nenes i nens destinats a la prostitució.

El dia 23 de setembre es va commemorar el Dia Internacional contra l'Explotació Sexual i el Tràfic de Dones, Nenes i Nens, que té per objectiu conscienciar la societat sobre aquesta greu vulneració dels drets humans. El reconeixement de l'autonomia de les persones i de decidir sobre el propi cos, és crucial en la lluita contra la violència i el tràfic. ■

EL CIRCUIT LOCAL D'ABORDATGE DE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES PARTICIPA EN UN PROJECTE EUROPEU SOBRE VIOLÈNCIES MASCLISTES I GENT GRAN

Des de finals de l'any 2023, el circuit Local d'Abordatge de les Violències Masclistes de Sant Boi de Llobregat, integrat per professionals dels diferents serveis i coordinat des del Servei d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD), va iniciar la seva participació en el projecte Europeu 'Marvow 2.0', un projecte destinat a investigar i proposar accions relacionades amb l'abordatge de les violències masclistes en la gent gran. Les professionals del circuit hi participen amb l'objectiu de generar bones pràctiques comunes que responguin a les necessitats específiques d'aquestes situacions així com la creació de protocols especialitzats per a l'atenció d'aquest col·lectiu. ■

Sumari

02. Programació 25N
03. Dones i conflictes armats. Els conflictes armats estan travessats per les desigualtats de gènere i les incrementen
04. La situació de les dones en els conflictes armats al món
05. Violència de gènere i sexual als conflictes armats
06. La necessària mirada de gènere en els processos de pau
07. Les dones en zones de conflicte, en xifres
08. Ester Pérez Berenguer: la fotografia documental com a eina de justícia social
09. Asmae Díaz: "La meua vocació és millorar el benestar de les persones"
10. Soundous Said: "Malgrat els obstacles, és possible adaptar-se i créixer"
11. Lluitem per la igualtat entre dones i homes. Lluitem contra les violències masclistes

Edita: Ajuntament de Sant Boi.
Consell Municipal de les Dones

Redacció i Assessorament:
Associació de Dones Periodistes
(Marta Corcoy, Paloma H. Pastor)

Maquetació i impressió:
Impremta Pagès (Anglès)

DONES I CONFLICTES ARMATS

ELS CONFLICTES ARMATS ESTAN TRAVESSATS PER LES DESIGUALTATS DE GÈNERE I LES INCREMENTEN

Les dones en temps de guerra i conflictes bèl·lics formen part, normalment, de la població civil. A més de la violència directa que es troba present en aquests contextos i que poden rebre a través de detencions, segrestos, violència sexual o desplaçaments forçats, són elles les que majoritàriament sostenen les cures de les seves famílies.

L'estructura del patriarcat s'enforteix durant els conflictes armats i d'aquesta manera les dones viuen en una situació opressiva per partida doble: la que es deriva del propi conflicte i la que es deriva de les desigualtats de gènere que el precedeixen.

Sovint, les dones com a cuidadores en situacions d'emergència es veuen privades d'accés a serveis essencials que garanteixen la salut reproductiva o la protecció jurídica. Segons xifres de les Nacions Unides, les nenes tenen un 90% menys de probabilitat de tenir accés a l'educació que els nens en zones de conflicte i a més són vícti-

mes de matrimonis infantils o d'esclavatge. I respecte a l'afectació que els conflictes armats tenen sobre la salut sexual i reproductiva de les dones, coneixem que cada dia moren 507 dones a conseqüència de complicacions durant l'embaràs i el part en aquests contextos.

Les dones i les nenes en temps de guerra sovint són tractades com a botí. **Les violències sexuals** -les violacions i l'esclavatge sexual, a més d'altres formes de violències- **son estratègies de terror** i formes de tortura que produeixen ferides emocionals i físiques molt difícils d'esborrar.

Tret d'aquest panorama advers, les dones no es limiten al rol de víctimes. Al contrari, sovint es converteixen en líders en la construcció de processos de pau. Les iniciatives comunitàries per mediar en els conflictes són nombroses i se centren en oferir solucions alternatives a la violència i mantenir la cohesió social.

Malgrat la seva implicació, les dones troben molts obstacles per participar plenament en processos formals de pau. La falta de representació en taules de negociació, així com les barreres culturals i institucionals amb les que es troben, fan que les seves veus no siguin escoltades en les decisions polítiques clau.

En el marc del 25N **Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones**, des de l'**Ajuntament de Sant Boi** reiterem el nostre rebuig i la nostra lluita contra qualsevol tipus de violència masculista, per a prop o lluny que es trobi el territori on es perpetren. Si ens toquen a una, ens toquen a totes. ■

Sensi Domínguez Recio

Regidora d'Igualtat de gènere i Feminismes, LGTBI+, Ocupació i Formació ocupacional, de Reforma horària i de Persones amb Discapacitat

LA SITUACIÓ DE LES DONES EN ELS CONFLICTES ARMATS AL MÓN

Les dones i les nenes pateixen de forma indiscriminada les conseqüències de la guerra, un context en què són víctimes d'atacs, segrestos, reclutament forçat o abusos sexuals.

Segons dades de Nacions Unides, al voltant de 614 milions de dones i nenes viuen en zones afectades per conflictes al món. En aquests contextos, les dones són més vulnerables i s'enfronten a múltiples amenaces que posen en risc el seu benestar físic, psicològic i social. A les guerres, les dones tenen una probabilitat gairebé 8 vegades més gran que els homes de viure en la pobresa. Però, a més, poden ser víctimes d'amenaces, tortures, atacs, segrestos, empresonament, violència sexual, reclutament forçat o assassinat per qüestions de gènere.

Amb els homes lluitant a la guerra o desapareguts, les dones han de vetllar per l'alimentació i la supervivència dels seus fills i filles o persones grans a càrrec, en una situació de pobresa extrema en què han perdut la feina i fins i tot la llar. Aquestes circumstàncies fan que tinguin menys capacitat de fugir quan la població civil és atacada. Quan es veuen obligades a marxar, es converteixen en desplaçades o refugiades, sense accés a serveis bàsics i amb un risc més gran de ser explotades per grups armats o traficants, o de patir violència als camps de refugiats.

En cas de ser detingudes o empresonades, les dones poden estar recloses en instal·lacions inapropiades, on poden estar sotmeses a tortures i violacions.

En alguns conflictes, les dones també participen activament a la guerra. Les nenes, a més, corren el risc de ser segrestades per convertir-se en nenes soldat i esclaves sexuals, i tenen més possibilitat de contraure malalties, quedar-se embarassades precoçment i morir.

Les dones a Gaza i Ucraïna

La situació és dramàtica per a les dones al conflicte entre Israel i Palestina. Es calcula que el 70 % de les persones que han perdut la vida a la guerra són dones i nenes, segons dades de l'UNRWA, l'agència de Nacions Unides per a la població refugiada de Palestina a l'Orient Mitjà. ONU Dones assegura que més d'un milió de dones i nenes sobreviuen gairebé sense aigua ni aliments a Gaza, prop d'un milió s'han vist desplaçades i dues mares moren cada hora des de l'esclat del conflicte, més de 10.000 dones que han deixat orfes al voltant de 19.000 nenes i nens.

EN LES ZONES EN CONFLICTE, LES DONES SÓN MÉS VULNERABLES I S'ENFRONTEN A MÚLTIPLES AMENACES QUE POSEN EN RISC EL SEU BENESTAR FÍSIC, PSICOLÒGIC I SOCIAL

Les dades també indiquen que unes 3.000 dones s'han quedat vídues i han d'ocupar-se de les seves famílies sense accés a l'aigua potable, a aliments o a serveis de salut. En aquest context, preocupa especialment la situació per a les més de 50.000 dones embarassades a Gaza que no poden accedir a serveis de salut bàsics. Metges sense fronteres alerta que aquesta manca d'atenció obstètrica posa en perill la vida de les mares i els seus nadons.

Per altra banda, com a conseqüència de la guerra entre Rússia i Ucraïna, el 80 % dels gairebé 6 milions de persones refugiades i sol·licitants d'asil són dones, nenes i nens. Es calcula que des de l'inici de la invasió russa han mort més de 3.000 dones i nenes. En aquesta zona s'ha constatat un augment del risc de patir violència sexual i de gènere. Les dones també s'enfronten a una càrrega addicional de responsabilitats de cura en un context de total manca de recursos econòmics o sanitaris. Moltes dones també participen activament en el conflicte com a militars o combatents, però també com a infermeres o metgesses a primera línia del conflicte.

Més enllà d'aquests casos més propers i mediàtics, les dones s'enfronten als horrors de la guerra a més d'una cinquantena de conflictes al món. Sudan, Etiòpia, Iemen, Myanmar o Síria són algunes de les zones de més risc per a les dones i les nenes. ■

VIOLÈNCIA DE GÈNERE I SEXUAL ALS CONFLICTES ARMATS

En les zones en conflicte, les dones i les nenes es converteixen en un arma de guerra més: explotades com a esclaves sexuals, violades, venudes o regalades als combatents, o obligades a contraure matrimoni forçat.

La guerra és un espai de vulneració massiva de drets de les dones i un caldo de cultiu per a la violència sexual, utilitzada com un arma de guerra més. De fet, la violència de gènere i sexual és una de les amenaces més greus que afronten les dones en les zones de conflicte i té conseqüències devastadores per a les víctimes: des de lesions físiques, malalties de transmissió sexual i embarassos no desitjats a trastorns psicològics, com el trastorn d'estrès posttraumàtic, que poden no arribar a superar mai.

La violència sexual també perpetua l'estigma social i les dones víctimes d'aquestes violacions sovint són repudiades per la seva pròpia comunitat, amb les dificultats afegides per reprendre una certa normalitat un cop superat el conflicte.

El 70 % de dones pateix violència sexual als conflictes armats

Segons dades d'ONU Dones, 7 de cada 10 dones pateix violència sexual en contextos de conflicte. Només l'any 2018, es van comptabilitzar més de 2.500 casos de violència sexual en conflictes armats en 19 països, segons destaca l'Informe del Secretari General del Consell de Seguretat de les Nacions Unides del 2019. I aquestes xifres només són la punta de l'iceberg, ja que es calcula per cada violació registrada, n'hi ha entre 10 i 20 casos que queden sense documentar.

Els casos no només es donen en les zones en conflicte, sinó també en el transcurs del trànsit migratori com a conseqüència de la guerra i als camps de refugiats, on les màfies i els proxenetes aprofiten la vulnerabilitat de les dones per treure'n benefici econòmic. En aquests contextos, moltes dones són obligades a prostituir-se a canvi de protecció i allotjament per a elles i els seus fills i filles un cop arriben a les fronteres o als camps de refugiats, on les condicions de vida solen ser pèssimes.

La majoria dels casos de violència sexual són imputables a grups armats i milícies locals, però també són perpetrats

LA VIOLÈNCIA SEXUAL A LES ZONES DE CONFLICTE S'UTILITZA PER DESPLAÇAR COMUNITATS I CONFISCAR TERRES I ALTRES RECURSOS. PERÒ TAMBÉ COM A MITJÀ DE REPRESSIÓ, TERROR I CONTROL.

per part d'agents estatals, com ara les forces armades nacionals, la policia o altres entitats de seguretat, sobretot en països com Myanmar, Síria, la República Democràtica del Congo, Somàlia i Sudan.

La violència sexual com a estratègia de guerra

Segons destaca l'informe de Nacions Unides, la violència sexual continua sent part de les estratègies més generals en els conflictes i les dones i les nenes es veuen especialment afectades per ella. Es fa servir per desplaçar comunitats i confiscar terres i altres recursos que es troben en disputa. Però també com a mitjà de repressió, terror i control. Per exemple, a Sudan del Sud, les milícies aliades van violar dones i nenes com a part d'una campanya per expulsar els opositors de l'estat meridional d'unitat. A la República Democràtica del Congo, les milícies twa i luba, enfrontades entre si, van violar dones, nenes i nens de les comunitats ètniques de l'altra bàndol. A la República Àrab Síria i Burundi, va haver-hi agents armats que van violar en grup i van humiliar sexualment les persones detingudes que consideraven opositors polítics.

La violència sexual també serveix a diversos objectius estratègics del terrorisme, com el desplaçament de poblacions, l'obtenció d'informació mitjançant interrogatoris, la promoció de la ideologia extremista i la desestabilització de les estructures. La violència sexual també es fa servir per al reclutament per part dels grups terroristes. ■

LA NECESSÀRIA MIRADA DE GÈNERE EN ELS PROCESSOS DE PAU

Adoptar la perspectiva de gènere en la resolució dels conflictes armats no és només una qüestió de justícia i equitat, sinó també d'eficàcia i sostenibilitat en la construcció de la pau i la recuperació postconflicte.

Els conflictes armats afecten de forma molt diferent als homes i a les dones. Mentre que majoritàriament els homes estan al front del combat, les dones i les nenes s'enfronten als riscos que comporta la pobresa extrema, els desplaçaments, l'explotació o la violència sexual. Per altra banda, les dones sovint tenen menys accés a recursos com ara aigua, aliments i atenció mèdica.

Cal visualitzar aquestes diferències per dissenyar polítiques específiques que abordin aquesta problemàtica i redueixin la vulnerabilitat de les dones en aquests contextos. Per això, és essencial incorporar la perspectiva de gènere en la planificació i execució d'operacions de pau i reconstrucció. Així, les polítiques que es planifiquen són més efectives i justes, de manera que es pot donar a les nenes i les dones la protecció i atenció adequades.

INCLOURE LES DONES I ALTRES COL·LECTIUS DISCRIMINATS EN ELS PROCESSOS DE PAU I DE RECONSTRUCCIÓ MILLORA LA QUALITAT I LA SOSTENIBILITAT D'AQUESTS PROCESSOS.

Diversos estudis mostren que incloure les dones i altres grups vulnerables en els processos de pau i de reconstrucció millora la qualitat i la sostenibilitat d'aquests processos. Així, la probabilitat d'una pau duradora és més gran quan les dones estan involucrades, ja que es contribueix a abordar les necessitats de totes les parts afectades, de forma més inclusiva i sostenible. A més, la mirada de gènere contribueix a garantir el compliment dels drets humans i a poder contrarestar les estructures de discriminació i desigualtat que perviuen a moltes societats. També s'ha demostrat que la capacitat de resiliència i lideratge de les dones és clau per a la reconstrucció i la reconciliació un cop superat el conflicte.

Exclusió de les dones dels processos de pau

Per contribuir a la mirada de gènere en els processos de pau, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides va aprovar l'any 2000 la resolució 1325 sobre Dones, Pau i Seguretat, que insta a incrementar la participació i la representació de les dones en la prevenció, la gestió i la solució de conflictes, i a garantir la protecció i el respecte dels drets humans de

les dones i les nenes, particularment contra la violació i d'altres formes d'abusos sexuals en situacions de conflicte armat. El Consell de Seguretat de les Nacions Unides ha anat aprovant altres resolucions en aquesta matèria, com la Resolució 2242, en 2015, que reforça l'agenda mundial en matèria de Dones, Pau i Seguretat.

No obstant, en els processos de pau les dones continuen sent excloses de les negociacions i les decisions polítiques, una representació que, a més, es redueix els darrers anys. Al 2022, per exemple, la representació de les dones només va assolir el 16 % en els cinc processos de negociació dirigits o codirigits per les Nacions Unides, en comparació al 19 % el 2021 i el 23 % el 2020. A més, només una tercera part dels 18 acords de pau que es van negociar el 2022 contenien disposicions sobre dones i igualtat de gènere. D'aquests 18 acords, a només el de Sudan del Sud va estar representada una organització local de dones.

Aquesta exclusió limita la capacitat de les dones per influir en els processos de pau i garantir que es tractin les seves necessitats, tot i el paper que tenen les organitzacions de dones en l'àmbit local: les dones estan al capdavant de múltiples negociacions per garantir l'assistència humanitària o l'accés a recursos i a l'aigua potable, per a l'alliberament de presos polítics, per prevenir i resoldre conflictes tribals o per detenir violacions contra la població.

La inversió en aquestes associacions de dones que proporcionen serveis essencials a les seves comunitats és insuficient: segons dades de Nacions Unides, menys de l'1 % de l'assistència oficial per al desenvolupament (AOD) va destinada directament a organitzacions de defensa dels drets de les dones. ■

LES DONES EN ZONES DE CONFLICTE, EN XIFRES

Al voltant de 614 milions de dones i nenes viuen en regions afectades per conflictes armats al món, una xifra que en tan sols cinc anys (de 2017 a 2022) s'ha incrementat un 50 %. Fem una radiografia de l'impacte de la guerra en els diferents àmbits de les seves vides.

Benestar i accés a serveis bàsics

- Les dones tenen una probabilitat gairebé 8 vegades més gran que els homes de viure en la pobresa en zones de conflicte.
- El 2022, un 27,8 % de les dones al món va patir inseguretats alimentària moderada o greu, mentre que la proporció d'homes va ser del 25,4 %.
- En les zones en conflicte, el 33 % de les famílies té una dona com a cap de la llar.
- En països amb conflictes prolongats, menys del 20 % de les dones accedeix a un treball remunerat, en comparació amb el 69 % dels homes.
- Les nenes tenen un 90 % menys de probabilitat de tenir accés a l'educació en les zones de conflicte.
- El 21 % de les nenes no assisteixen a l'escola en zones de conflicte en comparació amb el 15 % dels nens.
- El 60% dels casos de mort materna que es poden prevenir es produeixen en entorns de conflicte, desplaçament i desastres naturals.

- Cada dia moren 507 dones i nenes adolescents per complicacions durant l'embaràs i el part en contextos d'emergència.

Les dones a Gaza

- El 70 % de les persones que han perdut la vida en el conflicte són dones i nenes: més de 17.000.
- Un milió dels 1,9 milions de persones desplaçades pel conflicte són dones i nenes.
- 3.000 dones s'han quedat vídues i han d'ocupar-se de les seves famílies sense accés a l'aigua potable, a aliments o a serveis de salut.
- 50.000 dones embarassades a Gaza no poden accedir a serveis de salut bàsics.

Les dones a Ucraïna

- El 80% de les persones refugiades i sol·licitants d'asil són dones, nenes i nens.
- Des de l'inici de la invasió russa han mort unes 3.000 dones i nenes.

Reclutament i violència sexual

- 260 milions de dones viuen en països en què es registra violència sexual durant els conflictes.
- El 70 % de dones pateix violència sexual als conflictes armats.
- El 20 % de les dones refugiades i desplaçades pateix violència sexual.
- La violència sexual s'ha incrementat per 4 en cinc anys (de 2017 a 2022).
- Entre les víctimes de tràfic de persones global, el 50 % són dones i el 20 % són nenes.
- Només al 2022, es van verificar 2.455 casos de violència sexual relacionada amb conflictes.
- El 2022, uns 3.200 actes de violència física arreu del món van tenir a les dones i les nenes com a objectius, i més de la meitat es van produir en països en conflicte.
- El país amb les xifres més altes de violència sexual relacionada amb conflictes bèl·lics és la República Democràtica del Congo.
- La presència de dones als grups armats s'ha multiplicat per 4 en cinc anys (de 2017 a 2022).

Participació i suport institucional

- Les probabilitats que un acord de pau tingui una duració d'almenys 15 anys augmenta un 35 % si les dones hi participen.
- Entre el 1992 i el 2019, només el 30 % dels processos de pau van incloure una dona mediatra o signatària.
- El percentatge d'acords de pau amb provisions de gènere va ser del 28,6 % el 2020 (el 2015 va ser del 37,1 %).
- Menys del 1 % de l'assistència oficial per al desenvolupament (AOD) va destinada directament a organitzacions de defensa dels drets de les dones.
- Només el 13 % dels ministeris de Defensa del món estan encapçalats per una dona.
- Les dones ministres als països en conflicte són el 20 %, en comparació amb el 23 % global al món.
- Les dones que ocupen càrrecs electes en l'àmbit local són el 24,5 % a les zones en conflicte, en comparació amb el 35,5 % global al món.
- Les dones parlamentàries són el 23 % a les zones de conflicte o postconflicte, en comparació amb el 26,5 % global al món.
- Als països afectats per conflictes en què les quotes de gènere estan estipulades a la legislació, la proporció de legisladores és del 27 %. Als països afectats per conflictes en què no hi ha quotes, les dones només representen el 17 %.
- Les dones ocupen el 29 % dels escons als governs locals elegits als països afectats per conflictes en què hi ha quotes de gènere en la legislació, davant del 16 % en aquells en què no hi ha quotes.

FONT DADES: Nacions Unides, ONU Dones, UNRWA, ACNUR, Child Soldiers International, International Committee of the red cross, CARE International

ESTER PÉREZ BERENGUER: LA FOTOGRAFIA DOCUMENTAL COM A EINA DE JUSTÍCIA SOCIAL

Per a l'Ester Pérez Berenguer, la fotografia és molt més que una professió o una expressió artística, és també un canal d'emocions, de reivindicacions i d'històries que sovint queden silenciades perquè no es volen escoltar, sobretot de les dones: "M'interessen els drets de les dones, les seves lluites i la seva visió del món, especialment les històries que queden ocultes, ja sigui perquè no són mediàtiques o perquè sovint s'expliquen des de la perspectiva dels homes", afirma.

La passió per l'àmbit social acompanya aquesta barcelonina des de ben jove. Es va llicenciar en Filosofia i amb poc més de vint anys va marxar al Perú per fer una beca d'Antropologia sobre l'impacte dels programes d'una ONG en les comunitats andines. Després va fer un postgrau i diverses formacions en Cooperació i Desenvolupament, un sector al qual s'ha dedicat professionalment durant 30 anys a través de diverses ONG a Espanya i el Regne Unit.

Però l'Ester necessitava fer un pas més en el seu compromís social i el 2017 decideix dedicar-se per complet a la fotografia documental, "per crear noves narratives relacionades amb els drets humans", segons explica. "Volia continuar contribuint a aquest sector, però des de la fotografia, un llenguatge més creatiu i emotiu que em permet connectar directament amb les persones amb què treballa".

Per a l'Ester, aquesta connexió emocional amb les protagonistes de les seves obres és clau. Recorda, per exemple, que una de les experiències més impactant de la seva carrera va ser conèixer amb dones palestines a Cisjordània per al

reportatge 'La resistència invisible'. En el reportatge, l'Ester explora les diferents estratègies de resistència d'aquestes dones davant la doble ocupació que pateixen: "l'ocupació del territori per part dels sionistes, però també l'ocupació dels seus cossos per part del patriarcat", assegura.

"El que em va impactar més és la capacitat de resiliència de les dones, en una situació a la qual no li veuen cap solució. La realitat ja abans de l'octubre de 2023, quan es va iniciar l'actual genocidi per part d'Israel, era de desesperació absoluta. Em va colpir moltíssim la capacitat que tenen aquestes dones d'optimisme, de tirar endavant, de pensar que algun dia podran tornar els seus familiars i que seran lliures de colonialisme, i és en aquesta capacitat on se situen i des d'on resisteixen. Aquesta actitud em va impressionar molt, vaig fer vincles molt forts amb totes aquestes dones, que no coneixia prèviament i amb qui vaig conèixer fins i tot a casa d'algunes d'elles", recorda.

El reportatge 'La resistència invisible' ha esdevingut posteriorment una exposició itinerant que l'autora acompanya amb visites guiades que li permeten aprofundir en les històries personals que s'amaguen al darrere de cada imatge.

L'Ester també ha trobat altres espais on desenvolupar el seu activisme polític. Un és l'associació SUDS, de la qual forma part i que també ha presidit durant quatre anys. Ha participat també en la comissió feminista del consell de barri de La Floresta (Sant Cugat del Vallès). I és que, per a ella, el feminisme és la pedra angular per construir un món més just.

M'INTERESSEN ELS DRETS DE LES DONES, LES SEVES LLUITES I LA SEVA VISIÓ DEL MÓN

Al llarg de la seva trajectòria ha rebut el 1r premi POY Latam, el premi Photography 4 Humanity (UNHCHR) i el premi Mediterranean Women's Fund, entre altres reconeixements. Les seves fotografies s'han publicat a 6 Mois (França), Il Reportage (Itàlia), Mo* (Bèlgica) i Documagazine (Finlàndia). Ha participat també en una exposició col·lectiva a la seu de l'ONU a Nova York i en exposicions individuals a més de 30 localitats d'Espanya.

L'afany d'Ester Pérez Berenguer és "intentar explicar problemes complexos i estructurals utilitzant narracions íntimes i quotidianes". Una trajectòria de fotografia i compromís social que ens demostra que el canvi pot començar amb el 'clic' d'una càmera. ■

ASMAE DÍAZ: “LA MEVA VOCACIÓ ÉS MILLORAR EL BENESTAR DE LES PERSONES”

Com a dona migrada, l'Asmae Díaz, tècnica d'acollida a l'Ajuntament de Sant Boi, sap molt bé quins són els obstacles que troben les persones nouvingudes. Ella va arribar a Catalunya amb la seva família amb només nou anys i, tot i les dificultats inicials, va poder superar-les “pel poder de la resiliència i de no rendir-se davant les adversitats”, segons explica.

En finalitzar l'institut tenia clar que volia dedicar-se a l'àmbit social per ajudar als altres, una vocació que ja va percebre la seva tutora de batxillerat quan li va fer una reflexió que acompanya l'Asmae des de llavors: “Un dia, Asmae, tindràs el poder de fer un canvi al món; quan arribi aquest dia, utilitza bé aquest poder”.

És precisament aquest poder de transformació el que la fa més feliç. Es va adonar fent les pràctiques de grau superior en una residència de persones grans: “Vaig descobrir el poder de l'empatia, la comprensió i el simple acte de parlar per fer feliç algú”. Per això va decidir fer la carrera de Psicologia, ja que “tenia molt clar que volia ajudar les persones vulnerables, acollir-les, escoltar-les, acompanyar-les i contribuir a millorar el seu benestar i qualitat de vida”.

El primer contacte amb persones migrants i en risc d'exclusió va ser fent pràctiques a la Creu Roja de l'Anoia. Des de llavors, ha treballat al Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats (SAIER) de l'Ajuntament de Barcelona; com a referent d'acollida de Creu Roja a Castelldefels, Gavà i Begues; al Departament d'Ocupació de l'Ajuntament de Cornellà de Llobregat, i ara com a tècnica al Servei de Primera Acollida de l'Ajuntament de Sant Boi.

En aquest servei, el bagatge personal i professional de l'Asmae li permet oferir un acompanyament que va més enllà de la simple acollida: “Facilito l'accés a eines per a la integració, però també suport emocional i social. L'objectiu és que la persona se senti no només acollida, sinó també compresa, integrada i capaç de participar activament en la vida de la comunitat”.

Actualment, també fa voluntariat en diverses entitats, on treballa amb joves i adults immigrants i refugiats per millorar aspectes clau de les seves vides. “És una tasca que em dona molta satisfacció, ja que em permet contribuir a una causa que considero essencial: actuar per millorar les condicions per a les persones que, com jo, han arribat buscant una nova oportunitat”.

TENIA MOLT CLAR QUE VOLIA AJUDAR LES PERSONES VULNERABLES, ACOLLIR-LES, ESCOLTAR-LES, ACOMPANYAR-LES I CONTRIBUIR A MILLORAR EL SEU BENESTAR I QUALITAT DE VIDA

La seva trajectòria li ha permès conèixer de prop la situació de les dones refugiades i l'impacte de la guerra en les seves vides: “Moltes d'aquestes dones arriben amb cicatrius visibles i invisibles. Han estat testimonis de la destrucció de les seves llars, la pèrdua de familiars i, en massa casos, han estat víctimes de violència sexual o d'explotació durant el seu camí cap a l'exili. Com a psicòloga, la meua tasca no ha estat només escoltar-les, sinó guiar-les en el procés de sanar aquestes ferides emocionals profundes”.

Són històries de pèrdua i trauma, però també d'increïble valentia i supervivència, tal com explica l'Asmae: “Aquestes dones refugiades intenten mantenir la seva dignitat enmig de la destrucció, un sentit de normalitat per als seus fills i filles, tot i que les seves vides han estat completament trencades. Veure com, malgrat tot, troben forces per continuar ha estat una font constant d'inspiració per a mi”, conclou. ■

SOUNDIOUS SAID: “MALGRAT ELS OBSTACLES, ÉS POSSIBLE ADAPTAR-SE I CRÉIXER”

El testimoni de la Soundous Said és un exemple de fortalesa i esperança. Nascuda a Vic, la seva família va decidir tornar a Líbia, el seu país natal, a causa de la crisi econòmica del 2008, que estava afectant greument la seva situació. En aquell moment, la Soundous tenia cinc anys. Tot va canviar amb l'esclat del conflicte al país tres anys després: “De sobte, el lloc que consideràvem la nostra nova llar es va convertir en perillós. Com qualsevol infant, en aquella etapa de la vida s'espera créixer en un ambient segur, amb llibertat per jugar, aprendre i somiar. Però el conflicte ho va canviar tot”.

Tot i ser molt jove, la Soundous va ser conscient dels canvis en el seu entorn, ara més insegur i amb més restriccions, especialment per a les dones, que veien la seva vida cada vegada més limitada. “En un context de conflicte, les dones solen enfrontar-se a majors restriccions en la seva llibertat de moviment, en l'accés a l'educació i en les oportunitats que poden aconseguir”, explica. Una realitat encara més complexa a Líbia, “un país força aïllat i amb els rols de gènere molt marcats, on les dones estan subjectes a restriccions addicionals a causa de normes socials que limiten les seves oportunitats i la seva llibertat. En el meu cas, vaig experimentar com les expectatives culturals a Líbia condicionaven les nostres vides i limitaven el nostre potencial”, explica.

La dificultat de creuar les fronteres enmig de la guerra els va obligar a romandre a Líbia alguns anys, enmig de la incertesa i adaptant-se a les circumstàncies. “Va ser un període molt complex, especialment sent tan jove, perquè no era segur sortir, i alhora sentíem que el nostre futur estava limitat”. A mesura que anava creixent, aquests obstacles es van convertir en part de realitat quotidiana: “Vaig sentir com el conflicte em feia madurar més ràpidament del que hagués volgut. Viure en aquestes circumstàncies em va ensenyar a valorar la fortalesa de les dones al meu voltant, que buscaven protegir-nos i donar-nos esperança, malgrat la situació. Va ser un període que em va marcar profundament i que va despertar en mi el desig de buscar un futur on pogués desenvolupar-me sense tantes limitacions”, recorda.

La Soundous trobaria aquest futur de nou a Catalunya, on van poder tornar el 2015, quan la situació es va estabilitzar. L'adaptació, però, va ser dura per a una adolescent de 13 anys que no parlava l'idioma i portava hijab, fet que sovint la feia sentir jutjada o incompresa. “Era com estar en un món completament diferent al que estava acostumada, amb regles i costums que no entenia del tot”, afirma. Tanmateix, va poder superar els reptes amb una actitud positiva i oberta. “Amb el temps, vaig conèixer persones que em van donar suport i que em van ajudar a adaptar-me. Avui puc dir que Catalunya s'ha convertit en la meua llar, i que aquests primers desafiaments em van ajudar a construir la fortalesa que tinc ara”.

VAIG SENTIR COM EL CONFLICTE EM FEIA MADURAR MÉS RÀPIDAMENT DEL QUE HAGUÉS VOLGUT

La Soundous explica que una de les experiències que més l'han ajudat en aquest camí ha estat haver participat al programa Erasmus+ per Europa, ja que va poder descobrir la importància de la multiculturalitat, “quelcom que també ha inspirat el meu interès per l'art i la fotografia”. Aquestes experiències la van motivar a estudiar Comerç Internacional i Màrqueting, “àrees que em permeten comprendre millor el món globalitzat en què vivim”, explica. Avui, amb 22 anys, i després d'haver recorregut un camí ple de desafiaments i aprenentatges, la Soundous vol “continuar creixent, aportar una perspectiva diversa i transmetre, a través de la meua vida i la meua feina, la importància de la resiliència i el valor de les dones, especialment en contextos difícils”. ■

LLUITEM PER LA IGUALTAT ENTRE DONES I HOMES. LLUITEM CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES

La lluita per la igualtat real i efectiva entre dones i homes i la lluita contra les violències masclistes és un compromís de l'Ajuntament de Sant Boi des de fa anys. A més de la commemoració de les diades del 8 de març i 25 de Novembre, durant l'any s'organitzen campanyes, actuacions i activitats per promoure aquesta igualtat i per fer front a les violències que pateixen les dones només pel fet de ser dones.

Aquí us deixem un recull d'alguns actes i activitats que s'han portat a terme aquest 2024:

▲ Comitativa santboiana a la manifestació unitària de Barcelona del 8 de març

▲ Ofrena floral al monument de la Dona Treballadora en el marc de la commemoració del 8 de març

▲ Trobada intercultural en el marc de la celebració del 8 de març

▲ Lectura del manifest del 8M per part de l'alcaldesa Lluïsa Moret, la Regidora d'Igualtat i Feminismes, Sensi Domínguez, i representants dels sindicats majoritaris de l'Ajuntament, UGT i CCOO

▲ Punt Lila contra les violències masclistes i lgtbifòbies a la Festa Major i al Festival Altaveu.

AIXÒ
NO
ÉS AMOR

www.aixonoesamor.cat